

พระพุทธเจ้าก่อนจะมาสอนโลกทรงจิตตภาวนา การอบรมพระทัย คืออบรมจิตใจ จนดีเต็มที่เลิศเต็มที่ได้อบรมขึ้นมา นำธรรมอันเลิศนี้มาสอนโลก และสาวกของพระพุทธเจ้าล้วนแล้วแต่ท่านผู้ได้รับการอบรมมาด้วยดีจึงมาสอนโลก โดยที่ตัวเองความดีเป็นที่ตั้งสำหรับตัวเอง แล้วแจกจ่ายความดีนี้แก่ผู้อื่น พระพุทธเจ้าท่านพาทำอย่างนั้น ธรรมเมื่อเข้าสู่จิตดวงใด จิตดวงนั้นจะอ่อนจะนุ่มจะรู้จักบาปจักบุญ รู้จักสูงจักต่ำ ถ้ามีแต่กิเลสแล้วไม่รู้ มีแต่ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมนั่นแหละ เมื่อกิเลสเข้าสู่จิตดวงใดจะทำให้จิตดวงนั้นให้ลำพองผยองตน สิ่มเป็นสิ่มตาย แม้ที่สุดอย่างนักบวชก็สิ่มเพศของตน นี่ละกิเลสได้เข้าตรงไหน เหยียบแหลกเป็นฟืนเป็นไฟไปเลย ถ้าธรรมเข้าตรงไหนเป็นน้ำดับไฟ

ให้พากันอบรม ใจเลวที่สุดก็ได้ เลิศที่สุดก็ได้อยู่กับใจ ไม่อยู่กับอะไรนะ ใจที่รับการเลื่อมสอนในทางที่ไม่ดีก็เป็นจิตใจที่เลวร้าย ทำเจ้าของให้เสียหายไปหมด แล้วทำผู้อื่นให้เสียหายไปด้วย ถ้าได้รับการอบรมเจ้าของดีแล้ว ก็แนะนำสั่งสอนผู้อื่นให้ตั้งพระพุทธเจ้า ทรงเป็นศาสดาองค์เอกแล้วมาสอนสัตว์โลก ก็เป็นคนดีไปโดยลำดับ ดังที่เราทั้งหลายเห็นนี้แหละ

อย่าพากันตื่นโลกตื่นสงสารเกินไป โลกสงสารคือโลกกิเลสเป็นเครื่องหลอกลวงโลกทั้งหลายให้หลงจมไปด้วยมันมาตั้งกับตั้งกลับแล้ว ควรจะรู้เนื้อรู้ตัว เช็ดหลาบอิมพอกกับกิเลส แล้วหมუნตัวเข้าสู่ธรรมซึ่งเป็นน้ำดับไฟ ได้แก่กิเลสตัวเสนียดจัญไร ฟืนไฟเผาโลกนั่นแหละ เอาธรรมเท่านั้นดับ อย่างอื่นดับไม่ได้ ดับกิเลส เอาธรรมดับเป็นน้ำดับไฟ เอากิเลสดับกิเลสเหมือนใส่เชื้อเข้าไฟ แสดงเปลวจรดเมฆๆ นั่นละพวกเรามีตั้งแต่เอากิเลสเสริมกิเลสมันซี้ จึงไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร

เวลานี้พุทธศาสนาจะไม่มีเหลือแล้วนะ อย่าว่าแต่กับประชาชนญาติโยม แม้แต่ในวัดในวาในพระเณร ก็จะไม่มีความศรัทธา วัดวาอารามทั้งหลายที่โลกเคารพกราบไหว้บูชา กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปแล้ว วัดหนึ่งๆ แล้วในวัดนั้นพระปฏิบัติตัวเหลวแหลกแหวกแนว ก็กลายเป็นมูตรเป็นคูไปหมด วัดแต่ละวัดเลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่าน เป็นมูตรเป็นคูไปหมด เพราะความเลวร้ายของพระ พระปฏิบัติดีไม่มี ถ้าปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ที่ไหนก็เป็นวัด เป็นข้อวัตรปฏิบัติทั้งนั้นแหละ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ใดจะมาตั้งชื่อตั้งนาม ขึ้นอยู่กับตัวเองปฏิบัติตัวเองให้ดี

นี่ละการปฏิบัติตัวเอง พระพุทธเจ้าที่โลกทั้งหลายได้กราบไหว้บูชาอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะการปฏิบัติดีดัดแปลงตนเอง ขนาดเป็นมหากษัตริย์ สลัดปิดทิ้งออกมาบำเพ็ญอยู่ในป่า ๖ ปี ได้สำเร็จธรรมวิเศษออกมาสอนโลกจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ก็ได้จากพระองค์ที่

ทรงมีความเห็นภัยในโลก ฝึกหัดตัดแปลงพระองค์จนกระทั่งเป็นศาสดาขึ้นมา เราก็ค
 ควรฝึกหัดตัดแปลง แม้จะไม่ได้แบบครู ก็ให้ได้ตามรอยครูไป ลูกศิษย์มีครูสอนก็ยังมี

ลูกมีพ่อแม่แต่ไม่ฟังเสียงพ่อเสียงแม่เป็นลูกที่เลวทราม เรียกว่าสัตว์ไม่มี
 เจ้าของ เขาทำลายได้ง่าย สัตว์ตัวไหนไม่มีเจ้าของ เขาทำลายได้ง่าย สัตว์มีเจ้าของเขา
 ไม่ได้ทำลายได้ง่ายๆ แหละ ลูกมีพ่อแม่มีขอบมีเขต มีหลักมีเกณฑ์ ฟังเสียงพ่อเสียง
 แม่เป็นลูกที่ดี เป็นลูกที่มีสง่าราศี เป็นลูกประดับวงศ์สกุลให้ดีขึ้นๆ ไม่ใช่ลูกแบบลอก
 แบบเล็กแบบลากอย่างนั้น ลูกจริงๆ ก็คือลูกมีพ่อแม่ ฟังคำสั่งสอนของพ่อของแม่

ลูกลอกคือว่ามีตั้งแต่กินเนื้อกินหนังพ่อแม่ ตั้งแต่เกิดมาก็อาศัยพ่อแม่ กินเนื้อ
 กินหนังของพ่อแม่มาโดยลำดับ โตเข้าเท่าไร มีเท่าไรก็ลอกพ่อแม่ไป สมบัติเงินทองข้าว
 ของ ตัวไม่ยอมหา หาเอาจากพ่อแม่จากแม่ นี้เรียกว่าลอก ลูกลอก ลากทำตัวไม่ดีไปติดคุก
 ติดตะราง พ่อแม่ก็ถือว่าเป็นลูกของตัวเองก็เข้าไปเยี่ยมลูกในเรือนจำ นี้เรียกว่าลูกลาก
 ลูกลอกแล้วก็ไปลอกพ่อลอกแม่ เจ้าของไม่สามารถจะเลี้ยงตัวได้ เพราะความต่ำทราม
 ของจิตใจ หากความอุตสาหะพยายามเพื่อหาผลประโยชน์มาสู่ตนและส่วนรวมไม่ได้ มีแต่
 ลอกพ่อแม่ มีเท่าไรมาลอกเอาหมดๆ

จากนั้นก็ไปเที่ยวฉกเที่ยวลักเที่ยวปล้นสะดมต่างๆ เขาจับได้ยึดใส่คุก พ่อแม่ก็
 เห็นว่าเป็นลูกของตัวเองก็ไปเยี่ยม ลากพ่อแม่เข้าไปเรือนจำอีกด้วย ไม่ได้ติดตะรางแต่
 ตัว พ่อแม่ก็ติดด้วย ติดในหัวใจเป็นทุกข์เป็นร้อน อย่าให้เป็นลูกประเภทนี้นะ ลูกลอก
 ลาก เลิก นี้ไม่เป็นท่าละลูก

บุตรอันหนึ่ง อวชาตบุตร อภิชาตบุตร มีหลายลูกนะ ลูกที่ดีเดินตามพ่อตามแม่
 นั้นเรียกว่าลูกอนุชาตบุตร คือเดินตามร่องรอยวงศ์สกุลของพ่อแม่ก็เป็นคนดี
 อภิชาตบุตรลูกประพฤติตัวดีกว่าพ่อกว่าแม่ เช่นอย่างพระพุทธเจ้าท่าน นี้ท่านดีกว่าพ่อ
 กว่าแม่ ดีกว่าโลกทั้งหลาย โลกทั้งหลายได้กราบไหว้บูชา นี้เรียกว่าอภิชาตบุตรเป็นลูกที่
 ดีกว่าพ่อกว่าแม่ ไปบวชแล้วมาแนะนำสั่งสอนพ่อแม่ของตน ให้ได้รู้ธรรมรู้บุญรู้
 บาป อวชาตบุตรลูกเลว มีแต่จุดลากพ่อแม่หรือผู้เกี่ยวข้องให้ต่ำลงๆ ตัวเองต่ำลงแล้ว
 ยังไม่แล้ว นี้อวชาตบุตร

อภิชาตบุตร ลูกดีกว่าพ่อกว่าแม่ เวลาไปบวช บวชแล้วมาแนะนำสั่งสอนพ่อแม่
 ให้เป็นคนดีเป็นคนดี รู้จักบาปจักบุญ นี้เรียกว่าอภิชาตบุตร บุตรดีกว่าพ่อกว่าแม่มาสั่ง
 สอนพ่อแม่ เช่นพระพุทธเจ้าของเรา มาสั่งสอนพระญาติพระวงศ์จนเป็นคนดีมากมาย
 กายกอง ให้พากันจำเอา

วันหนึ่งๆ ให้ได้ฟังเสียงธรรมเสียงธรรมบ้าง ฟังแต่เสียงฟืนเสียงไฟ ร้องเพลง
 ระบำรำไ้ป่นั้นละ สิ่งที่จะเสริมไฟๆ มีเต็มบ้านเต็มเมือง หากคิดอ่านมาได้หมดยันแหละ

อะไรที่จะเป็นพื้นเป็นไฟเผาโลกเผาสงสาร ทำลายชาติบ้านเมือง ทำลายตัวเอง หามาต่างคนต่างพอใจเสาะแสวงหามา อันใดที่จะทำความร่มเย็นเป็นสุข ไม่เสาะไม่แสวง เช่นอรรถเช่นธรรม นี่ให้ความร่มเย็นเป็นสุข ให้พากันอบรมตัวเองนะ วันพระหรือวันเสาร์วันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันที่พอพักงานบ้าง งานนั้นว่างบ้าง ก็ให้นำไปอบรม มาฟังเทศน์ ฟังธรรม ฟังแล้วให้นำไปปฏิบัติ กำจัดความชั่วที่อยู่ภายในจิตใจให้สงบร่มเย็นลงไป ก็ค่อยเป็นคนดี ๆ สมเข้ามาวัดมา

มาวัดมาเหมือนหมาวัดก็ใช้ไม่ได้ เห็นไหมวัดป่าบ้านตาดหมาตั้ง ๑๐ ตัว แต่มันตีมันไม่ได้ไปทำร้ายอะไร หมาเหล่านี้ะ แต่ขึ้นชื่อว่าหมาแล้วใครก็ว่าเลว มันไม่ได้เลวนะ หมาดีกว่าคนมีมากมาย คนเลวกว่าหมามีมาก เราย้ายกตั้งแต่ตัวว่าเป็นคน ๆ ดีกว่าหมา เลวกว่าหมาก็มีเยอะ ให้พากันจำเอา

หมาในครัวไฟหลวงตานี้เป็นหมาที่น่ารักด้วยกันทุกตัว ๆ หมาที่อื่นเราไม่รับรอง หมาที่ซึกจะรับรองละในครัวนี้ เล่นกับเจ้าของ เจ้าของรักมัน เห็นเจ้าของโดดเข้าใส่พันหมาทั้งหลายรักเจ้าของทั้งนั้น ติดเจ้าของทั้งนั้น แต่ธรรมดาหมามันซื่อต่อก็เหมือนเป็นสัตว์ต่ำ ความดีของมัน น้ำใจของมัน ใครจะเกินหมาไปได้ รักเจ้าของติดพันเจ้าของ มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อเจ้าของ ไม่เกินหมานะ ให้พากันจำเอาไว้ ลูกเต่าหลานเหลนก็ให้จำเอาไว้ ว่านี่คือพ่อนี้คือแม่ของเรา นี่คือวงศ์สกุลของเรา ให้เป็นผู้รักเป็นผู้สงวน ต่างคนต่างรักต่างสงวน จะเป็นลูกดีหลานดี จำไว้ให้ดีทุกคนนะ เอ้า พูดเพียงแค่นี้ก่อนละวันนี้ธาตุขันธ์ไม่ค่อยดี เป็นมาได้อาทิตย์หนึ่งแล้ว อะไร ๆ ไม่เป็นท่า ให้พร

หลังจ้งหัน

จำเอานะ เกิดมาแต่ตัวอ่อนจ้อน เวลาตายก็ทิ้งหมดเลย ไปแต่จิต จิตมีความดี หรือมีความชั่ว ถ้ามีความชั่วก็มีไฟเผาตัวไปตลอด ถ้ามีความดีก็มีเครื่องพุงไป

พวกนักเรียนก็มาเยอะนะ พวกนักเรียนก็ดีมาเยอะมานั่งทางด้านนี้ นักเรียนโรงเรียนไพนมา (นักเรียนอุดรพิทย์ครับ) (รร.ขอนแก่นวิทยายนก็มาครับ) มากี่คนละ (๓๔ คนครับ อาจารย์ ๕ ท่าน) ก็ดีวันว่างพานักเรียนมาอบรมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมดีนะ แต่ก่อนที่เรียนหนังสือเรียนอยู่นั้นละ ที่เขาตั้งสถานีวิฑูทุกวันนี่ แต่ก่อนเป็นวัดนะ มีวัดอยู่นั้น โรงเรียนอยู่กับวัด เอาศาลาเป็นที่สอนเด็กเลย เอาศาลาเป็นโรงเรียนเลยแหละ เราก็เรียนที่นั่น สำเร็จสูงสุดที่นั่นเลย เราเรียนชั้นสูงสุดอยู่ที่นั่นละโรงเรียนบ้านตาด ออกเลย

ชั้นสูงสุดสมัยก่อนมีแค่ ป.๓ เราเรียนจบ ป.๓ ไปที่ไพนจึงบอกว่าเราเป็นนักเรียน ป.๓ จากนั้นมาเขาก็มี ป.๔-ป.๕ ไปเรื่อย ๆ ตอนที่เราเรียนแค่นั้นละ ป.๓ ก็ดีอยู่นะ ประถม ๑ ได้ที่ ๒ ประถม ๒ ได้ที่ ๑ ประถม ๓ ได้ที่ ๑ ออก จากนั้นมาก็จมไป

เลย นี่จึงได้ฟื้นตอนเช้าบวชนะ พี่ใหม่หมดเลยตอนเช้าบวช วิชาเก่าก็ได้แค่นั้นละ จึงได้พูดถึงเรื่องครู คือครูมาสอนหลาย ๆ คนด้วยกัน นิสัยใจคอไม่เหมือนกัน ที่เรายกยอมจนกระทั่งบัดนี้คือครูชาติ สิงหะสุริยะะ นี่เป็นตัวอย่างได้เป็นอย่างดี เหมือนว่าพ่อของเด็กนักเรียน ทำตัวเป็นตัวอย่างได้ดีทุกอย่างไม่มีกิริยาอาการเป็นความเสียหายให้เป็นที่ต้องติแก่นักเรียน เรานับถือเรารัก

บางที่ท่านก็เอาเราไปนอนที่บ้าน ท่านอยู่บ้านโนนทัน เอาไปนอนบ้านท่าน เราก็จำไม่ลืมจิตใจมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ครูหลายครูเราก็มองไม่ประมาท แต่ครูนี้เด่น ความประหยัดมัธยัสถ์ความประพฤติตัวในโรงเรียนนี้เป็นตัวอย่างได้ดี จนกระทั่งทุกวันนี้เรานับถือตลอดนะ ซึ่งใจมาตั้งแต่เป็นเด็กนักเรียนมา ครั้นต่อมาท่านก็มาเป็นลูกศิษย์เรา ที่นี้คราวที่ท่านมาเป็นลูกศิษย์เรายังเคารพมากนะเคารพเรา คงจะเป็นผลของเราเคารพหรือรักท่านนั่นเองละ คือครูหลายครูมันต่างกันนะ แต่ครูนี้เป็นคนดีเป็นผู้ใหญ่จริงๆ ปฏิบัติตัวไม่มีการถือเนื้อถือตัว ทิฐิมานะไม่มี เข้าได้หมด ไปที่ไหนไม่มีการถือเนื้อถือตัว ว่าเป็นครูนี้ไม่มี พอแนะนำ พอป่าป่าเข้าได้หมดเลย เราก็มองเห็นครูคนนี้จะจับใจเรา เราจึงรักมาตลอดจนกระทั่งพลัดพรากจากกันเราก็มองยังรักอยู่ตลอด ครูคนนี้จะเป็นคนครูเรา

เออ ครูก็ให้เป็นตัวอย่างอันดีของนักเรียนนะที่พูดนี้ละ ครูให้เป็นตัวอย่างอันดีของนักเรียน ครูเหล่า ๆ แหละ ๆ กินเหล้าเมาสุราเตร็ดเตร่เร่ร้อนใช้ไม่ได้ เป็นครูเด็กไม่ได้อย่างนั้น เราได้เอามาพูดนี้ ครูดีเราก็มองรับว่าดี เด็กมันก็มีหัวใจเหมือนผู้ใหญ่ นั่นละ ครูไหนเป็นยังงี้รู้กันหมด ครูดีนักเรียนก็รัก อย่างที่ว่าครูชาตินี้เป็นครูของเรา อาจารย์ชาติทำงานจนกระทั่งถึงครบเกษียณท่านล่องลับไป อายุท่านดูแก่กว่าเรา ๗ ปี ท่านเป็นครูของเรา ที่เรายกยอมสรรเสริญหรือเคารพรักก็คือว่า ท่านไม่ลืมตัวท่านไม่ใช่สุรุษสุร่าย ไม่เป็นคนสุรุษสุร่ายเป็นคนมัธยัสถ์ ไปที่ไหนเข้าได้หมดเลย ทำเหมือนไม่ใช่ครูว่างั้นเถอะ เข้าได้หมดเลย เราจึงเคารพรักมาถึงทุกวันนี้

ตั้งใจเรียนนะนักเรียน ตั้งใจเรียนด้วย ตั้งใจปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีนักเรียนดีด้วย วันนี้ก็พากันมาอบรมศีลธรรมมากมายดี พวกอยู่ในครวัก็ให้ตั้งใจภาวนา อย่ามาหาเรื่องทะเลาะกัน อยู่ที่ไหนมีแต่เรื่องทะเลาะกันใช้ไม่ได้ นักปฏิบัติธรรมทำไมจึงเอาโลกมาตีวัดตีวาให้แหลกเหลวไปหมดใช้ไม่ได้นะ เราพูดจริงๆ ไม่ใช่เราแกล้งยกยอพระเรา พระนี้ไม่มีเลย ที่เราปกครองเรียบบมาตลอดเลย แต่ในครวัได้ยินบ่อย ๆ อะอะมีบ่อย ๆ มันผิดกันนะ ใจผู้หญิงกับใจผู้ชายผิดกัน ใจวอกแวกคลอนแคลน แต่เราไม่ได้ตำหนิผู้หญิงทั่วไปนะ เรามักเห็นอย่างนั้นละเรื่องอย่างนั้นมันแสดง ผู้ดีท่านไม่แสดงอะไร ไม่แสดงละผู้ดี ใ้ผู้มันปากเปราะปากบอนนั้นละมักทำลายผู้อื่นให้รำคาญ ให้ตั้งใจภาวนา

อยู่ที่ไหนอยู่นักปฏิบัติธรรม ไม่ได้เลือกที่ไหนเป็นยังไงต๊องอย่างนั้นต๊องอย่างนี้ เลือกอะไร พระพุทธเจ้าสอน รุกขมุขเสนาสน์ เห็นไหมล่ะ เวลาพระบวช ขึ้นต้นก็ รุกขมุขเสนาสน์ นิสสาย ปพพชฺชา ตตฺถ เต ยาวซีวี อุตฺตสาโท กรณียโย บรรพชาอุปสมบท แล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมุขโรมไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื้อมผาป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ่งลอมฟาง อันเป็นสถานที่บำเพ็ญด้วยความสะตวกปราศจากสิ่งรบกวน ท่านว่าฉันเราอยู่นี้ก็อยู่ได้แล้วสบาย อยู่ที่ไหนอยู่สบาย นักภavanaไม่ยุ่งในสถานที่อยู่ ถ้าถือภายนอกเป็นสำคัญใช้ไม่ได้นะ ต้องถือธรรมเป็นสำคัญ ธรรมอยู่ที่ไหนอยู่ได้ กินได้ กินง่ายนอนง่าย ไปง่ายมาง่ายอยู่ง่ายทุกอย่างเรียกว่าผู้ปฏิบัติธรรม

ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมแล้วเอาละ เอาโลกเข้ามาเหยียบบธรรม ให้หรุหราฟุฬา เอามาแข่งกันในวัด ใช้ไม่ได้นะ สำหรับวัดเราไม่ได้เราพูดจริงๆ เวลาอ่อนเราก็อ่อน เวลาแข็งนี่แข็งเลยทันที โล่อกหนีจากครวนี้หมดก็ได้นะเรา ไม่ได้เหมือนใครนะ ถ้างได้ตัดสินใจตรงไหนแล้วขาดสะบั้นไปเลย เวลาอนุโลมผ่อนผันก็เหมือนไม่มีหุมีตา ตาบอดหูหนวก หัวใจมันไม่บอดมันคิดอยู่ตลอดเวลา เก็บความรู้สึกทั้งหลายเหล่านั้นเข้ามาในหัวใจ เมื่อเต็มหัวอกทนไม่ไหวแล้วก็ระเบิดออกแตกกระจายกระจายไปเลยละเราให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

สำหรับพระวัดนี้ตั้งแต่ต้นมาอยู่วัดนี้ไม่มีเรื่องมีราว สงบเงียบมาตลอด เราได้ชมเชยสำหรับพระ แต่ในครวนี้พอเริ่มเอาโยมแม่มาบวชโยมแม่มาอยู่ ที่แรกเราไม่รับพวกแม่ชีแม่ขาวอะไรไม่รับทั้งนั้น ผู้ใดไม่รับทั้งหมด แต่โยมแม่มาเป็นเหตุ มาอาศัยอยู่ที่นั่น คนนั้นก็มาแอบคนนั้นก็มาแอบ เลยกลายเป็นสำนักโฆษณากันในทางความชั่วชั้นในครว มีแต่เรื่องแต่ราว เจอกันพบกันพูดแต่เรื่องตจฉนินทาคนนั้นคนนี่ ซึ่งไม่ใช่ทางธรรมะของผู้บำเพ็ญเลยใช้ไม่ได้

คนเราต้องให้อภัยกัน เก็บความรู้สึกไว้ให้ต้อย่าแสดงออกง่ายๆ นั่นละดี เขามีผิดมีพลาดเรามีผิดมีพลาดเหมือนกัน เห็นใจกันให้อภัยกันนั้นถึงถูกต้อง เออะอะก็จะมีแต่ว่าคนนั้นไม่ดีคนนี่ไม่ดี ตัวเองนั้นแหละไม่ดี หัวใจมันติดมันด้นปากมันบอนปากมันเปราะเลยเสียไปหมด พากันจำเอาทุกคน นี่สอนให้ฟังทุกคนนะไม่ได้สอนเฉพาะคนใดคนหนึ่ง วันนี้ก็พูดเท่านั้นละ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ